

Referat despre pastel

Denumirea pastelului provine din cuvântul de origine italiană *pastello* cu semnificația de "pasta", "creion colorat" sau francezul *pastel*. Inițial, termenul a denumit un procedeu de pictură bazat pe efecte de culoare ale unor creioane colorate moi sau un tip de tablou realizat în acest fel.

Acest termen este folosit la noi pentru prima dată de către Vasile Alecsandri, care este totodată și creatorul acestei specii lirice în literatura română ciclul *Pasteluri* [1868 - 1869], poeziile fiind publicate mai întâi în revista "Convorbiri literare".

Pastelul este o specie a liricii peisagiste în care se descrie un colț din natură, poetul exprimându-și propriile sentimente în strânsă cu aspectele infatisate. Aspectele din natură pot fi peisaje de mari sau mici dimensiuni, un element al naturii [detaliu al unui anumit cadru natural mai larg sau un fenomen natural], poetii scotând în evidență notele caracteristice fiecărui aspect descris.

Alteori, pastelurile pot să descrie aspectele din viața plantelor și al animalelor, transformările din natură datorită ciclurilor anotimpurilor sau muncile agricole specifice fiecărui anotimp, teme întâlnite în pastelurile lui Vasile Alecsandri, George Cosbuc, Ion Pillat ș.a.

Modul de expunere predominantă este descrierea, iar când poetul zugrăvește un peisaj de dimensiuni impresionante, infatisând fenomenele în succesiunea lor, pastelul dobândește caracteristicile unui tablou în versuri.

Aspectele zugrăvite și sentimentele scriitorilor sunt puse în evidență prin intermediul imaginilor artistice, predominante fiind cele vizuale, locul culorilor din pictură fiind luat de figurile de stil, între care epitetul cromatic ocupă un loc privilegiat.

În literatura universală pastelul este impus de parnasianism, curentul literar care transpune în poezie tehnica artelor plastice, solicitând intens imaginea vizuală. În secolul al XX-lea, se observă faptul că pastelul nu se mai manifestă atât de pregnant ca specie de sine statatoare, deoarece în lirică au loc mutații majore care duc la subiectivizarea accentuată a pastelului care, din această cauză, dobândește note originale, nemăintâlnite până acum.

În literatura română, elementele de pastel se întâlnesc chiar și în poeziile lui Vasile Carlova sau ale lui Ion Heliade Rădulescu, în poeziile *Inserare* și *Zburătorul*. Scriu apoi pasteluri propriu-zise Vasile Alecsandri, Duiliu Zamfirescu, George Cosbuc, St. O. Iosif, Ion Pillat, iar la poeți ca Tudor Arghezi, George Bacovia, Lucian Blaga, Vasile Voiculescu ș.a. se observă un proces pronunțat de subiectivizarea a descrierii unor elemente din natură, încât încadrarea creațiilor acestora în categoria pastelului este discutabilă.

De aceea, pastelurile propriu-zise sunt acele creații lirice culte în versuri, în care autorul descrie un tablou din natură, o priveliște, un fenomen al naturii, exprimă și propriile sentimente prin intermediul

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

imaginilor artistice realizate cu ajutorul unor figuri de stil.

In aceste creatii, sentimentele sunt exprimate discret si moderat, fara o interiorizare profunde si o transpunere in plan afectiv a tuturor simbolurilor [semnificatiilor] elementelor din natura, totul rezumandu-se la aspectul pictural al descrierii.